

гы безпокоятъ, писаха имъ и имъ са молихъ да гы неиматъ вече за ученици, и че като пораснали и ушь фтасали моми, срамотно имъ бѣше да учятъ и че трѣбало по сега да са понаучатъ ушь нѣщо да поработватъ за въ кѣщи. На добритѣ имъ учители, това имъ додѣ много криво, тѣ гы познаваха що имъ за ума и защото не имъ бѣше намѣреніето само да зематъ паричкытѣ отъ богатый имъ баща, нѣ и да гы изучатъ и да гы покажатъ прѣдъ хората благонравни и разумни моми, съ все-това като видѣхъ веч' че тѣмъ съвсѣмъ не имъ при сърдце ученіето, за да не си губятъ напразно труда и да не зематъ на вѣтъръ бащинитѣ имъ парици—напуснахъ гы.—Двѣтѣ моми като видѣхъ че учителитѣ имъ вече не дохождатъ, тѣ са много зарадвахъ и благодарихъ.

Сега вече тѣ свободни отъ сѣкы учителскы мьмренія и наставленія, отпуснахъ са и забрахъ ката день по расходкы и по гости. Въ такъвъ свободенъ и веселъ животъ, като си добрѣ живѣяхъ тѣя сестри, първата Добра ако и да бѣше хубава, нѣ около 15-та си година толкосъ са расхубави, щото сѣкый искаше да я види и сѣкый са чудеше на хубость-та ѣ, наистина бѣше много хубава, нѣ като глупава и неучена, тя са сега мислеше ни на небето ни на земята. Другаркытѣ ѣ, за да ѣ са подобряватъ дигахъ ѣ още и още по горѣ хубость-та. Една хвалеше червенитѣ ѣ устни, друга дребнитѣ ѣ зѣбки, але-